

[Jensen (Aale).]

i en vanskelig Situation, og det kan man kun hilse med Tilfredshed.

S. Rasmussen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling.

Rasmus Rasmussen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give dette Lovforslag min bedste Anbefaling. Det er en selvsagt Ting, at det er af stor Vigtighed for disse Jordejere, at der kan foretages saadanne Magelæg, som medfører, at der kan blive drevet praktisk Landbrug paa Jorden. Den højtærede Minister pegede paa, at efter Lovforslaget skal Ejerne selv afholde Udgifterne til Landinspektøren, og det er sikkert rigtigt; men jeg vil gerne have Lov til at understrege, at jeg haaber, at det, at der er saa mange Lodsejere, vil have til Følge, at Udgifterne til Landinspektørforretningerne ikke bliver høje. Jeg var forleden Dag Vidne til en lille Jordhandel, der drejede sig om et Stykke tarvelig Jord, som kostede 1 700 Kr., og Udgiften til Landinspektøren blev 180 Kr. Det kostede altsaa over 10 pCt. at faa dette Forhold ordnet. Men da de Beboere, som dette Lovforslag omhandler, har Lejlighed til at optræde i Enighed, haaber jeg, at de kan faa Arbejdet gjort for en mere overkommelig Pris.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire Ordførere for den velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget. Jeg haaber, det kan blive gennemført hurtigt, og jeg tror, det vil være af Betydning og vil vække Tilfredshed i de paagældende Egne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den af Folkeforbundets ellefte Forsamling vedtagne og den 2. Oktober 1930 i Genève undertegnede Konvention om finansiel Støtte.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 8257).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Finansministeren har Ordet paa den fraværende Udenrigsministers Vegne.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal paa Udenrigsministerens Vegne tillade mig at forelægge dette Forslag til Rigsdagsbeslutning for det høje Ting. Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen ratificerer det Forslag, som allerede er undertegnet af Regeringen med Forbehold af senere Ratifikation, angaaende finansiel Støtte til Stater, der angribes af andre Stater i Strid med Folkeforbundets Regler. Denne Tanke om at yde finansiel Støtte til Stater, der angribes i Strid med de gældende Regler, stammer oprindeligt fra Finland. Det er den finske Udenrigsminister, der har bragt Forslaget frem for Folkeforbundsmyndighederne. Fra dansk Side har man under Behandlingen af dette Forslag været noget reserveret; det har man været uanset, om Udenrigsministeren tilhørte det ene eller det andet Parti, saa der har ikke været nogen Partipolitik i det. Men ved den sidste Folkeforbundsforsamling blev Spørgsmaalet videre behandlet, og der blev foretaget saadanne Ændringer i de tidligere Regler, som havde været til Behandling, at man fra dansk Side mente, der ikke vilde være nogen Betænkelighed ved at tiltræde Forslaget. Navnlig har det spillet en Rolle for Danmarks foreløbige Tiltræden, at man har fastsat, at Konventionen ikke skal træde i Kraft, før den Nedrustningskonvention, som behandles i Folkeforbundet, træder i Kraft. Naar dette er sket, saaledes at man er sikker paa, at Landene er inde i en fredelig Politik og en Afspændingspolitik hinanden imellem, vil der neppe være nogen Risiko eller Betænkelighed ved at ratificere en Konvention som den, der her foreligger, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Ratifikationen.

Hauch: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at medvirke til, at denne Ratifikation finder Sted.

Lewinsky: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at det høje Ting giver sin Tilslutning til det foreliggende Forslag.

Schovelin: Ja, vi lever jo i Teknikkens Tidsalder, og det vil sige, at Tidens Krav